

עד אשר לא יורתק חבל הכהן (קהלת יב) - חוט של חסר שנמשך מלמעלה למטה. ותרץ גלת הذهب - שהיא יורחת באותו החותם. נשבר החותם, נפל הגללה. ותשבר כד על המבווע - שחתורה נשפכחה בגולות, ואותו הפשא, יופיא"ל (ויא יפיפ"ה) השר, לא שב ממעין התורה, ובני אדם נבוכים בה.

ונרין הגלגל אל הבור, ומלאך המשחית ניתן לה הארץ בשחה, ויכלו כל הנשמות, והעוולם יכללה. והעפר, שהפל נהיה מפנו, ישוב בכתלה, והיה העולם חרב בשחה. ודרום פשוב אל האלים אשר נתנה, ויתחרדש העולם בכתלה. ובאותו זמן בתוכה (הניאליב) ורבים מישני אדמת עפר יקיצו. בא רבי עזריה ורבי מרוןוס, ונש��והו בירישיה. קרא עליה, (משל יח ט) לב נבון יקונה דעת ואין חכמים נבון יקונה דעת ואין חכמים.

תבקרש דעת.

פתח ואמר, שיר השירים אשר לשלה, אשרי הדור שהחכמה של מעלה שורה בחוכמו, בשעה שהקדוש ברוך הוא היה רוץ להגלות הארץ מה שלא התגלה לאלאכים העליוזים. ומה הוא? סודות החכמה של שם הקוקו העליון. שהশמות הקדושים לא נמסרו להם, ונמסרו לחכמים שבארץ. באotta שעה משבחים ואומרים (תהלים ח) ה' אדינו מה אדר שマー בכל הארץ אשר תננה הודך על השמים.

מה אדר שマー בכל הארץ - אלו הסודות המקוקים של השמות הקדושים שהתגלו הארץ, והתשבחת של זה על השמים. של אותם הקומות מודים. ומשבחים את המעשה הנה, שהתגלה להם.

עד אשר לא ירתק חבל הכהן, חוט של חסר שנמשך מלמעלה למטה. ותרץ גלת הذهب, שהיא נחתה בה היא חותם. נשבר החותם, נפל הגללה. ותשבר כד על המבווע, שחתורה נשפכחה בגולות, ואותו הפשא, יופיא"ל (ויא יפיפ"ה) השר, לא שב ממעין התורה, ובני אדם נבוכים בה.

ונרין הגלגל אל הבור, ומלאך המשחית ניתן לו רשות לחייב בכל יום. וישב העפר על הארץ בשחה, ויכלו כל הנשמות, והעוולם יכללה, והוא היעולם חרב בשחה. והרומה בכתלה, והוא היעולם חרב בשחה. ויתחרדש העולם בכתלה. ובאותו זמן פתיב, (ויאיל יב ב) ורבים מישני אדמת עפר יקיצו. אתה ר' עזריה ורבי מרוןוס, ונש��והו בירישיה. קרא עליה, (משל יח ט) לב נבון יקונה דעת ואין חכמים תבקרש דעת.

פתח ואמר שיר השירים אשר לשלה, זכה דרא די חכמתא דלעילא שרייא בגוייה. בשעתה דקדשא ברייך הוא הויב עי לגלאה בארכעא, מה דלא אתגלי למלאכיז עילאי. ומאי איהו, ריזין דחכמתא דשם גליפא עילאה. דשםהן קדישין לא אטמיסרו לוז, ואטמיסרו לחכימין בארכעא. בההייא שעטה, משבחן ואמרין, (תהלים ח ב) ה' אדונינו מה אדר שマー בכל הארץ אשר תננה הודך על השמים.

מה אדר שマー בכל הארץ, אילין ריזין גליפני דשםהן קדישין, דאתגליין בארכעא, ותושבחףא דהאי, על השמים. דבל איןון אוכלאסין אודן ומשבחן עובדא דא, דאתגלי בארכעא מה דלא אתגלי לוז. ומשבחים את המעשה הנה, שהתגלה להם.